

Mesikämmen

Partioliippukunta Mankkaan Eräsudet ry:n tiedotuslehti

2/2010

Mesikämmen on partiolippukunta
Mankkaan Eräsudet ry:n virallinen
tiedotuslehti.

Painos: 100 kpl

Painopaikka:

Tapiolan seurakunnan monistamo

Päätoimittaja:

Maarit Alkula

Kansi:

Mikko Vuorela

Taitto:

Mikko Vuorela

Tämän lehden toimittivat:

Maarit Alkula   Satu Heinonen

Tiina Solansuu   Ville Vuorenmaa

Kati Solansuu

Minna Vääräniemi

Partiolippukunta
Mankkaan Eräsudet ry.

Perustettu: 1994

Jäsenistö:

Tyttöjä ja poikia, noin 100 henkeä

Kolo:

Mankkaan Makasiini

Vanhan-Mankkaan kuja 2C

Internet-sivut:

www.erasudet.fi

Lippukunnanjohtaja:

Minna Vääräniemi

minna.vaaraniemi@erasudet.fi

050-4114285

Sisälllys

Pääkirjoitus	3
Partioviikko	4
Lippukunnanjohtaja esittäytyy	8
Mangustien kesäretki	9
Tiina Testaa	10
Erätaito III	12
Juurut	15
Johtajiston yhteystiedot ja kokousajat	16

Kalenteri

23.5	Lippukunnan päiväretki
26.5	Kevään kokoukset päätyvät
10-13.6	Mylly 2010
28.7-5.8	Kilke
25.8	Uusien jäsenten vastaanotto
31.8	Syksyn kokoukset alkaa

PÄÄKIRJOITUS

Kesä ja kommellukset

Aurinko tuli ja toi mukanaan kesäloman tunnun. Vielä pari kouluviikkoa jäljellä, sitten alkaa kauan odotettu vapaus! Aurinkoisia päiviä ja niitä päiviä, jolloin sadekin on niin lämmintä, ettei kastuminen häiritse.

Partiossa kesä on leirien aikaa. Heti kesäkuussa järjestetään Mankkaan Eräsusien, Leppävaaran Korvenkävijöiden ja Laajalahden Eräveikkojen yhteinen Mylly-leiri. Loppukesästä taas on Suomen Partiolaisten kuudes suurleiri Kilke.

Edellinen suurleiri, Tarus, oli minun ensimmäinen partioleirini. Tarus, leiri jolla satoi. Siitähän se tuli kuuluisaksi: oja kaivettiin, pieni puro paisui joeksi ja teltoja siirrettiin sen tieltä hieman kuivemmille paikoille. Vaikka olosuhteissa oli katastrofin aineksia, oli leirillä hauskaa. Partiolaiset osasivat soveltaa tilanteen mukaan, ja ohjelma onnistui sadekampeissakin.

Itselleni parhaiten mieleen jäivät kuitenkin leirin pari viimeistä päivää. Silloin nimittäin sade lakkasi ja aurinko tuli esiin pilvien takaa. Siitä riemusta tuli leirin kohokohta. Viikon kaatosateen jälkeen auringossa paistatessa olo oli kuin voittajalla.

Juuri noista vaikeuksien kautta voittoon – tilanteista parhaat partiomuistot usein jäävät. Niissä on seikkailun tuntua. Tästä lehdestä

voit lukea pari muutakin seikkailutarinaa – Mangustien retki Nuuksioon meni hieman alkuperäisestä suunnitelmasta poikkeavalla tavalla, ja erätaitokurssilla olleet johtajat saivat todellisen extreme-kokemuksen.

Ihan noin jännittäviä kesän leireistä tuskin tulee, mutta varmasti ikimuistoisia kummastakin omalla tavallaan. Pakataan siis mukaan reipasta partiomieltä ja odotetaan innolla hauskoja ja kokemuksia mahtavalla porukalla muisteltaviksi talven pimeinä iltoina!

*Maarit Alkula
Päätoimittaja*

Partioviikolla tapahtunutta...

Marssia ja zumbaa

Mankkaan Eräsudet osallistui perinteiseen partioviikon huipentavaan paraatiin Helsingin keskustassa sunnuntaina 25.4. Kohtaaminen keräsi Senaattorin ympäristöön n. 2600 partiolaista pääkaupunkisedulta ja Uudenmaan partiopiiristä.

Oma paraatimatkani alkoi kololta, jossa kokoonnuimme ennen Helsinkiin lähtöä. Bussi vei meidät nopeasti perille ja joukkomme sai lisävahvistuksia Senaattorilla. Ennen marssimista käytiin läpi perinteiset puheet ja Mannerheim-solkien jakaminen. Paikalle oli kerääntynyt partiolaisten lisäksi monia katselijoita ja ohikulkijoita.

Partioasujen täyttämä tori, lippukuntien huudot ja rumpujen pärinä olivatkin aikamoinen erikoisuus Helsingin keskustassa. Yhteisen ohjelman jälkeen alkoi odotettu marssi ja tuhannet jalat pääsivät kulkemaan pitkin katuja Esplanadin ympäristössä. Meininki oli hieno ja sääkin oli taas kerran suosiollinen. Marssi päättyi takaisin Senaattorille, jonka jälkeen osallistujat lähtivät kotiin tai jäivät kokeilemaan tämän vuoden erikoisuutta, zumbaamisen Suomen ennätysrikkomista.

Suuri kiitos eräsudelle, jotka olivat mukana. Toivottavasti ensi vuonna nähdään, ja saadaan myös monta uutta kasvoa kokemaan tämä unohtumaton partioelämys!

Kati Solansuu

Lippukunnan oma perinne

Jokavuotinen yrjöpäiväjuhla alkoi Antti Vuorelan tervehdyksellä ja johtajiston esittelyllä. Heti sen jälkeen jaettiin lippukuntalaisille diplomit suoritetuista jäljistä/merkeistä ja päätösmerkit sudenpennuille ja seikkailijoille. Myös pari Pyhän Yrjön solkea jaettiin Minnalle ja Sadulle ansiokkaasta partiotoiminnasta. Pienellä tietovisalla virkistettiin osallistujien muistia mm. lippukuntaan liittyvistä asioista, esim. minä vuonna Mankkaan Eräsudet on perustettu. Loppuhuipennukseksi Taskuravut esittivät mainion näytelmän, jonka jälkeen seurasi loppuinfo kesästä, mm. Mylly 2010 kesäleiri ja suurleiri Kilke.

Minna Vääräniemi

Vielä lopuksi:

- Jos et ole saanut diplomia tai päätösmerkkiä, kysy ryhmäsi johtajalta asiasta lisää!
- Mylly 2010 leirin laput ovat nyt jaossa!
- Kilkkeelle on 2 peruutuspaikkaa. Jos vielä haluaisit osallistua, ota yhteyttä lippukunnanjohtajaan,

minna.vaaraniemi@erasudet.fi
050 4114 285

MYLLY 2010

Joko olet kuullut kesän hausimmasta leiristä?

Etkö?

No tässä sinulle tietoa:

Mylly2010 on *Mankkaan Eräsusien, Laajalahden Eräveikkojen ja Leppävaaran Korvenkävijöiden* yhteinen kesäleiri kaikille halukkaille sudenpennuista vaeltajiin ja aikuisiin.

Leiri pidetään Myllis-nimisen kämpän lähistöllä Pirttimäessä ja leiriaika on seikkailijoille ja sitä vanhemmille 10.-13.6 ja sudenpennuille 11.-13.6.

Tule mukaan pitämään hauskaa ja tekemään uusia kavereita!

lisätietoja: www.erasudet.fi tai omalta johtajaltasi

Uusi lippukunnanjohtaja esittäytyy

Nimi: Minna Vääräniemi

Ikä: 19

Lempiruoka: Sushi

Horoskooppi: Vaaka

Ns. partioikä: 6 vuotta

Miksi lippukunnanjohtajaksi?

Olin aikaisemmin ollut apulaislippukunnanjohtajana vuoden, joten nyt oli hyvä saumans. ylennykseen. Aikaisemmin käyty partiojohtaja-kurssi kannusti pestiin paljon! Muutenkin kaipaan haasteita ja haluan vaikuttaa. Aina valmiina! \o/

Töissä vai opiskelemassa?

Tällä hetkellä töissä pääsääntöisesti Mäkkärissä, mutta käyn samalla kursseilla, mm. viittomakielen jatkokursseilla. Nyt syksyllä haen mm. HUMAKiin opiskelemaan viittomakieltä, sekä DIAKiin kristillistä lapsi- ja nuorisotyötä.

Mitä olet aikaisemmin tehnyt partiossa?

Vuonna 2004 aloin vetää tyttövartiota ja myöhemmin 2007-08(?) liityin myös hallitukseen. 2009 ryhdyin apulaislippukunnanjohtajaksi ja nyt 2010 lippukunnanjohtajaksi. Nyt vuoteen en ole vetänyt mitään ryhmää, mutta parille partioleirille on tullut lähdettyä.

Mangustien kevätseikkailu

Teimme hieman vajaamiehisen Mangustivartion (Jaakko, Timo ja Ville) kanssa retken keväiseen metsään. Suunnitelmat kuitenkin muuttuivat erilaisten sattumusten myötä, ja aluksi suunniteltu lodjailu vaihtuikin sateessa sopivan yöpymispaikan etsimiseen ja sateen pitelemiseen.

Lähdimme matkaan Mankkaalta perjantai-iltana. Sade oli alkanut jo aiemmin päivällä, ja sääennustusten mukaan se jatkuisi aina aamuyöhön asti. Emme kuitenkaan antaneet ”pienen” vesisateen häiritä ja taivuttelimme päivällä epäuskoisimmankin vartion jäsenen mukaan.

Tarkoituksenamme oli Timon kanssa käydä kaupassa nopeasti Espoon keskuksessa, mutta perjantai-illan ruuhka ja pitkät kassajonot hidastivat kulkuamme. Lopulta jouduimme juoksemaan täyttä vauhtia ehtiäksemme bussiin. Ehdimme kuitenkin juuri ja juuri, ja seuraava jännitysmomentti oli Jaakon ehtiminen oikeaan bussiin radan toiselta puolelta. Kaikki meni toistaiseksi kuitenkin hyvin, ja kohta istuimme kaikki kolme tyytyväisinä bussissa.

Vaikeudet alkoivat bussissa: Olimme unohtaneet tarkastaa poistumispaikkamme kunnolla, ja bussista poistuessamme luulimme poistuneemme yhden pysäkin liian myöhään. Hetken käveltyämme ja yhden puhelinsoiton jälkeen totuus valkeni meille, olimme nimittäin jääneet aivan liian aikaisin pois bussista.

Tässä vaiheessa piti tehdä ratkaisevia muutoksia alkuperäisiin reittisuunnitelmiin, ja lopulta päädyimme kävelemään muutaman kilometrin Solvalla-Pirttimäki-ulkoilutietä pitkin Sultingsträskin rannalle. Perillä kohtasimme mukavan yllätyksen: kiinteän keittokatoksen, jonka alla söimme rauhassa iltapalaa ja kuivattelimme itseämme.

Hetken kuluttua saimme teltan pystyyn. Saatuamme kuivat vaatteet päälle olimme kaikki jo niin väsyneitä, että unta ei tarvinnut kauan odotella. Nukuimmekin ruhtinaalliset yli 10 tunnin yöunet ja aamulla huomasimme iloksemme, että sade oli osittain lakannut. Keitimme aamupuurot ja pakkasimme varusteemme, ja sitten suuntasimme kohti Pirttimäen ulkoilukeskusta, josta jatkoimme matkaa bussein ja kyydein kohti kotejamme.

Huonosta säästä ja epäonnistista bussimatkoista huolimatta retki oli kuitenkin erittäin mukava ja ainakin opettavainen. Ensi kerralla muistamme taatusti tarkistaa kunnolla bussien lähtöajat ja oikeat päätepaikat :)

Ville Vuorenmaa

TIINA TESTAA

KESÄPÄÄHINEET Kesällä auringon paistaessa on tärkeää suojata pää, jottei auringonpistos yllättäisi. Tällä kertaa testasimme kesäpäähineet, jotta osaisit varautua kesän seikkailuihin parhaalla mahdollisella hatulla.

Lippis

- + Lippa suojaa auringolta
- + pysyy päässä vauhdikkaissakin touhuissa
- + pystyy usein säätämään omaan päähän sopivaksi
- ei suojaa korvia palamiselta

Stetsoni

- + suojaa koko pään
- + aurinko ei pääse häikäisemään
- + usein kaulanauha, ei putoa
- iso
- hankala kuljettaa

Sombrero

- + suojaa tehokkaasti koko pään
- + kevyt ja hiostamaton
- + suojaa silmiä auringolta

- iso
- helposti rikkoontuva

Huivi

- + pysyy päässä
- + ei tarvitse tilaa säilyttämiseen/ kuljettamiseen

- ei suojaa korvia
- ei suojaa häikäistymiseltä

Eräsudet selviytymässä

Erätaito III melonta survival – kurssi 7.-9.5.2010

Retken aikana sai olla siis seuraavat varusteet vedenpitävästi pakattuna:

Pakki	Juomapullo	Hätäpeite
Makuupussi	Puukko	Makuualusta
Kompassi	Koukku ja siimaa	Yhdet vaihtovaatteet

Pilli (*Ja nekin tarkkaan lueteltu mitä saa ja mitä ei...*)

Henk. koht. lääkkeet

Rautalankaa n. 20m

Hätämuonaa (*mm. pemmikaania**)

Tämän jännittävän kertomuksen teille kertoo Minna (niin pitkälle kuin pystyy...) ja Satu siitä eteenpäin.

Kurssi alkoi kosteissa merkeissä, kun saavuimme Siuntion juna-asemalle. Jatkoimme matkaa muutamalla autolla (mikä tuntui viime hetkillä niin luksukselta) joen varteen, mistä sitten hyppäsimme pareittain kanootteihin kartat kädessä, ja ei kun melomaan!

Noin puolen tunnin melomisen jälkeen heitimme tavarat rannalle ja menimme vielä hieman treenailemaan oikeaoppista melomista eteen, sivulle, taakse, ympäri jne. Pian sen jälkeen saavuimme takaisin rannan lähettyville, jolloin meille ilmoitettiin miten kaatua kanootilla oikein. Katselin ilmaa. Satoi ja tuuli aivan mielettömästi, ja

ajattelin että ”Ehei, ei me voida kaatua nyt oikeesti!” Sitten huomasin ensimmäisen parin keikahtavan kanooteilla, ja sen jälkeen kaikki kaatuivat yksitellen. Aivan tajuttoman kylmään, toukokuiseen veteen.

Saimme raahattua kanootit rantaan ja ensi töiksemme vaihdoimme märät vaatteet kuiviin. HUOM! Se ainoa vaatekerta mikä sai olla mukana. Sen jälkeen rakensimme hätälaavut kanooteista ja jatkoimme lämmittelyä. Jokaisella parilla tuli kovin omanlaisensa hätämajoitteet, oli toimivia ja vähän vähemmän toimivia.

Myöhään yöllä harjoittelimme porukalla vielä erilaisia hätämerkkejä, esim. mikä

näky pimeällä ja mikä taas kuuluu.

Yö meni leppoisasti, satoi ja tuuli. Oli kylmä. Onneksi oli pemmikaania ja pari siinä vieressä.

Aamulla heräsimme varhain ja harjoittelimme veden puhdistamista. Puolikas pullo, sammalta, hiiltä ja pari isompaa kiveä ja voilá! Väkerryksen jälkeen yksi kurssin vetäjistä otti esille kalliin pumpun, jolla pystyi suoraan puhdistamaan vettä. Onneksi. Oli se ensimmäinen kaveri aika hidas ja alkeellinen.

Täytettyämme pullot purimme hätäläävut ja jatkoimme melomista seuraaville rasteille. Ensimmäisellä rastilla pääsimme tutustumaan luonnon antimisiin. Ensin rakensimme ongen, ja sen jälkeen metsästimme matoja ja keräsimme puiden nupuista salaattia. Satu oli löytänyt jonkun juureksen, jota maistelimme myöhemmin, kun yksi kurssin vetäjistä oli arvioinut sen syömäkel-poiseksi. Oli ihan porkkanan makuista ja lantun näköistä, pakko sanoa.

Seuraavalla rastilla teimme hätämelat: kaksihaarainen oksa ja sen päähän muovipussi ja narulla kiinni. Siihen pussiin piti tehdä reikiä, koska se imi kauheasti vettä sisälle ja painoi ainakin tonnin. Noin kuvainnollisesti.

Kolmas rasti oli pelastautumisrasti. Siellä heiteltiin hätänaruja ja tehtiin hätäsolmuja ja muuta jännittävää. Siinä vaiheessa minulle tuli heikko olo, ja huononin entisestään. Myös Sadun parin kunto romahti totaalisesti pitkän oksentelun jälkeen. Pitkään jumitimme rastilla ja lopulta päätimme soittaa ambulanssin lähistölle. Kanotoimme vielä n.200m lähimmälle tienvarrelle, josta meidät sairaat noudettiin maihin ja odotimme tuomiota. Kurssi jäi

kesken. Minut ja se toinen kaveri kuljetettiin Pikkalan ABC:lle, josta meidät noudettiin kotiin. Vähän harmitti, mutta ei sen jälkeen kun tajusin, että makuupussini oli litimärkä ja pääsin lämpimään sänkyyn ja kuivat vaatteet päällä oksentelemaan.

Suosittelen omalta osaltani kurssia kaikille lämpimästi ;)

Minnan ja oman parini poistuttua kuvioista pariuduin Minnan parin kanssa. Meloimme yhdessä muutaman kouluttajan kanssa suoraan yörastille, sillä kello oli jo melkein kuusi. Saavuttuamme rastille kurssin johtaja otti meidät vastaan ja antoi meille tölkillisen persikoita. Ne olivat taivaallisen hyviä kaiken pemmikaaninsyönin jälkeen. Saatuamme persikat syötyä (siihen ei mennyt kauaa!) meille näytettiin alue, jonne meidän tulisi rakentaa seuraava hätämajoittemme. Tällä kertaa kanootin käyttö ei tullut kyseeseen, sillä kiipesimme ylös jyrkkää kalliota. Kurssin johtaja näytti meille muutaman mallin miten saisimme hyvän majoitteen aikaiseksi ja me ryhdyimme töihin.

Saatuamme kuusenoksista ja hätäpeitteistä tehdyn majamme valmiiksi oli vuorossa vielä päivän viimeinen koulutusohjelma. Kouluttajat olivat keittäneet meille kuumaa vettä ja saimme pestä kätemme. Tässä vaiheessa alkoi jo epäilyttää että mitähän on tulossa. Keräännymme kaikkien kouluttajien kanssa hakkuuaukealle ja meille kerrottiin että saisimme ruokaa, mutta että se pitää itse valmistaa. Kyseessä oli siis riistan käsittely, ja kouluttajat olivat hankkineet meille viisi elävää fasaania. Ensimmäisen yksilön päästyä karkuun saimme neljä fasaania suolistettua ja nyljettyä.

Kun fasaanit olivat valmiita keitettäväiksi, palasimme takaisin majallemme. Suvi halusi jo mennä nukkumaan, joten hänen parinsa tuli minun ja parini kanssa majallemme. Se sopi hyvin, sillä emme olleet vielä ehtineet valmistaa persikkapurkistamme itsellemme keitintä. Käytimme siis Suvin ja hänen parinsa keitintä.

Peltipurkkiin tehty nuotio oli yllättävän tehokas, ja pakissa keittämämme vesi alkoi nopeasti kiehua. Laitoimme veteen ensin kananmunat, jotka olimme aikaisemmin päivällä saaneet. Niiden jälkeen oli fasaanin vuoro. Pilkoimme lihat pieniksi paloiksi ja annoimme niiden keittyä varmuuden vuoksi pitkään. Kouluttajat olivat aikaisemmin sanoneet, että emme saa syödä fasaania ennen kuin joku heistä on käynyt taskulampun kanssa sen tarkistamassa. Mutta kun ilta venyi niin pitkäksi sairastapausten takia, saimme lainaan yhden taskulampun. Sen valossa sitten tiirailimme lihojamme, että ne olivat varmasti kypsiä.

Nukuttuamme tällä kertaa mukavan lämpimästi ja kuivina, heräsimme aamulla pirteinä seuraavaan päivään. Purettuamme majamme ja syötyämme vielä viimeiset fasaaninpalaset keräännymme rantaan nuotiopaikalle viimeistä koulutusta varten. Meille annettiin kuivattu taulakääpä, jolla meidän tuli kuljettaa tulta seuraavalle pisteelle. Taulakääpä ei oikeastaan pala vaan se kytee, joten se oli helppo haudata pakkiin tuoreiden männynoksien sekaan.

Lähdimme melomaan jokea pitkin kohti merta. Aina välillä taulakääpää oli vähän puhallettava, jotta se ei sammuisi. Päästyämme rantaan ryntäsimme heti keräämään kuusen alaoksia ja muuta helposti, syttyvää, mutta kääpämme oli ollut

niin pieni, että se oli juuri palanut loppuun.

Kurssin lopuksi pesimme kanoottimme ja meille tarjottiin kunnan ruokaa: makaronia, kinkkua, homejuustoa ja simpukoita. Täytimme vielä palautelomakkeet ja jakauduimme autoihin, joilla saimme kyydin melkein kotiovelle saakka.

** Pemmikaani on tiivis rasvan ja valkuaisen sekoitus, jota on Pohjois-Amerikassa käytetty aiemmin ravitsevana hätäravintona ja matkaeväänä. Se sisältää puolet rasvaa, puolet suklaata, jauhettua kuivalihaa, pähkinöitä, kuivahedelmiä, siemeniä ym. Siis **TODELLA RASVAISTA!***

Minna Vääräniemi
Satu Heinonen

Juorut

Kilke tulee! Tällä suurleirillä ei kannata rypyyillä, sillä Satu on turvan pestissä jöötä pitämässä.

Suvin kandityö valmistui, vaikei opiskelijaneito itse vielä kandiksi valmistukaan.

Heinä osallistuu Ranskassa, Pariisiin lähellä pienessä linnassa järjestettävään “Programme Developers Summit” -kokoukseen, jossa Euroopan maittaisten partio-ohjelman kehittäjät keskustelevat maidensa partiomenetelmistä, joilla on kansallisia, omaperäisiä piirteitä.

Suvi, Minna ja Satu osallistuivat Erätaito III kurssille (Melontavaellus Survival) ja opettelivat, että muurahaisen munat pitää keittää ennen syömistä, pärjäsivät viikonlopun ilman mitään teknisiä vempaimia, ruokaa ja hyvin puutteellisin varustein (mm. vain kahdet alushousut ja yhdet jalkineet!)

Ei kannata syödä mitä vain, jos ei ole siitä varma. Tämä tuli todistettua Erätaito III, Melonta Survival -kurssilla, kun Satu ja hänen parinsa luulivat löytäneensä osmankäämiä, mutta jälkeenpäin totesivat

sen olevan lumpeenjuurta, mikä ei ole kamalan syömäkelpoista. Kaksi kurssilaista, josta toinen oli Minna, keskeytti kurssin ja pääsi kotiin ambulanssin voimin.

Satu pönttää fysiikkaa, kemiaa ja biologiaa eläinlääkiksen pääsykokeisiin valmennuskurssilla. Toivotavasti opiskelu tuottaa tulosta ja paikka aukeaa tutustumaan muidenkin eläinten kuin fasaanien anatomiaan.

Tiina ja Kati ovat päässeet opettelemaan autolla ajoa, eli kannattaa varoa liikenteessä.

Tällä kertaa lehden myöhästymiseen on toimituksesta täysin riippumaton tekninen syy. Tapiolan kirkon kopiokone nimittäin ilmeisesti päätti viimeaikaisista lakkouutisista innostuneena ryhtyä työtaistelutoimiin ja lopetti työnsä kesken Mesikämmenen painamisen.

Ryhmien vetäjät ja kokousajat

Koko Eräsusien johtajiston tavoittaa sähköpostilla osoitteesta johtajat@erasudet.fi

Seikkailijaryhmä, Taskuravut, tiistaisin klo 17-18

Attila Suvi	040-842 7526	suvi.attila@erasudet.fi
Solansuu Tiina	050-357 0532	tiina.solansuu@erasudet.fi

Sudenpentulauma Tiikerit, tiistaisin klo 18-19

Attila Suvi	040-842 7526	suvi.attila@erasudet.fi
-------------	--------------	-------------------------

Seikkailijaryhmä, Bakteerit, tiistaisin klo 19-20

Heinonen Satu	050-544 9526	satu.heinonen@erasudet.fi
Vuorenmaa Ville		ville.vuorenmaa@erasudet.fi

Poikasudenpentulauma Ketut, keskiviikkoisin klo 17-18

Vuorela Mikko	040-777 0337	mikko.vuorela@erasudet.fi
Vuorela Antti	040-708 3120	antti.vuorela@erasudet.fi

Tyttöseikkailijaryhmä, Pulut, keskiviikkoisin klo 18-19

Heinonen Satu	050-544 9526	satu.heinonen@erasudet.fi
Perälampi Minna		minna.peralampi@erasudet.fi

Tyttötarjojaryhmä Puumat, keskiviikkoisin klo 19-20

Alkula Maarit	045-1150 724	maarit.alkula@erasudet.fi
Solansuu Kati	050-357 0547	kati.solansuu@erasudet.fi

Poikatarpojaryhmä Mangustiit, keskiviikkoisin klo 19-20

Samoajaryhmä, tiistaisin klo 20-21, Satunnaisesti

Sofia Virtanen	050-328 8238	sofia.virtanen@erasudet.fi
----------------	--------------	----------------------------